

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNĀK KOPS
1950. GADA 29. MARTĀ
Nr. 83 (5777)
14.
JULIJS
CETURTDIENA
1988. GADS
Maksa 3 kap.

Zemkopības kultūras vērtējums: patstāvība ir, kā to izmantojam?

Noslēdzies zemkopības kultūras konkurss rajona saimniecībās. Palicis dažāds iespajds. Vieni — sakopuši gan tīrumus, gan laukmales. (Tīrība un sakopība arī ir laba saimnieka goda lieta.) Viņi, protams, izvirzījās līderpozīcijās. Citi — pat tīrumā nav pratuši nezāles iznīdēt.

Zemkopības kultūras skates galvenie kritēriji bija šādi: novērtēt laukkopības kultūru faktisko stāvokli; atbilstoši plānoto ražu ieguvei izskatīt lopbarības sagatavošanas jautājumus; novērtēt zemkopības sistēmas ieviešanas principus.

Tika vērtēti šādi zemkopības sistēmas elementi: augu seku gūšana; augsnes apstrādes sistēma; augu aizsardzības pasākumi; agromeliorācijas pasākumi; sēklkopība.

Vērtēšanas nolikums tika sastādīts pēc 100 punktu skalas. Katru saimniecību vērtēja ne tikai rajona agrorūpniecības apvienības agronomiskais dienests, bet arī divu rajona saimniecību speciālisti. So speciālistu līdzdalība skates norisē bija kā pieredzes apmaiņas brauciens. Aliaž ir interesanti salīdzināt savu varēšanu ar tuvāka un tālāka kaimiņa darbu. Tā bija arī šoreiz.

SEZONAS POZITĪVIE MOMENTI

Cetrpadsmit rajona saimniecībām institūts «Zemesprojekts» izgatavojis dokumentus augu seku projekta precizēšanai un apgūšanai. Piecas saimniecībās šo darbu veic pašlaik. Attiecīgs pietiekums vēl jāgaida no padomju saimniecības «Rudzāti». Sastādīti augu seku pārejas apgūšanas plāni. Sekmīgi tos īsteno Ļeņina, Oškalna, Kirova kolhozos un arī «Vārkavā». Kolhoza «Sarkanā ausma», Ļeņina un Dzeržinska kolhozu, kolhoz-agrofirms «Krasnij Oktjabrj» agronomiskais dienests labi strādā.

dā, organizējot augsnes sastrādi un mikroreljefa izlīdzināšanu. Īpaši jāuzteic saimniecības, kuras nopietni apkaroja slimības ziemāju un vasarāju sējumos. Tagad tīrumos notiek normāla graudaugu veģetācija, te nemanā slimību nomāktas dzeltenās lapas. Tā tas ir kolhozagrofirma «Krasnij Oktjabrj», M. Gorkija kolhoza un padomju saimniecība «Aglona».

Šī gada ražai organiskā mēlojuma visvairāk iestrādāja kolhozagrofirma «Krasnij Oktjabrj» (21 tonna uz hektāru), M. Gorkija kolhozs (17,7 tonnas uz hektāru), «Sīlukalns» (14,9 tonnas uz hektāru). Rajona vidēji ir iestrādātas 14,2 tonnas uz hektāru.

NEGATĪVIE VĒRĒJUMI

Augu seku sistēmu pavirši apgūst kolhozos «Dubna», «Nākotne», «Sīlukalns». Kolhozos «Dubna», «Nākotne», padomju saimniecībās «Rudzāti» un «Rušona» slikti organizēta agrotehniskā un ķīmiskā cīņa pret nezālēm. Maz virsmēloti ziemāji — proti, otro reizi ar slāpekli (rajonā tikai 44 procenti). Nav veikti pasākumi cīņā pret graudaugu slimībām.

Meliorācijas grāvji izplauti slikti. Pārmetumus par to pelna ne tikai saimniecības, bet arī Daugavas augsāla meliorācijas sistēmu pārvaldes Preiļu iecirknis.

Maz izplauts nezāļu ceļu grāvjos, tīrumu malās (sevišķi pie republikāniskās nozīmes ceļiem). Kā nākas savus uzdevumus neveic 24. ceļu remontu un būvniecības pārvaldes kolektīvs. Nav jābūt laukkopības speciālistam, lai saprastu, ka tīrumu un ceļu malās augošās nezāles ne tikai piesārņo laukus, bet arī liecina par nevēlību un slinkumu.

Nokavēti labākie agrotehniskie termiņi ilggadīgo zālāju novākšanā. Īpaši kolhozā «Dzintars» un padomju saimniecībā

«Rušona». So darbu tempi jākāpina ne tikai dzintariešiem un rušoniešiem.

Ikvienā saimniecībā arī jābūt skaidrībā, kā iegūt plānoto un vajadzīgo lopbarību no atāliem. Īpaša uzmanība jāpievērš lopbarības kvalitātei.

Zemkopības kultūras skatei rajona saimniecības sadalīja 3 grupās. Ņemot vērā augsnes iekultivēšanas pakāpi, ekonomiskos rādītājus, darbu organizācijas līmeni.

Vērtēšanā piedalījās divas rajona agrorūpniecības apvienības izveidotās komisijas. Iegūtās balles ir jāvērtē nosacīti, jo prasības grupām bija diferencētas.

Saimniecība	Iegūto ballu skaits
I grupa	
«Krasnij Oktjabrj»	87,3
«Sarkanā ausma»	81,5
M. Gorkija	79,4
Ļeņina	75,4
«Zelta vārpa»	74,7
Dzeržinska	73,2
II grupa	
Raiņa	80,3
«Rīts»	79,9
Suvorova	77,5
Oškalna	75,6
K. Marksa	74,3
Kirova	74,3
«Nākotne»	71,5
«Vārkava»	71,4
«Sīlukalns»	69,5
III grupa	
«Aglona»	70,2
«Rudzāti»	66,5
«Dzintars»	66,2
«Rušona»	55,8
«Dubna»	54,6

J. KIVLENIEKS,

rajona agrorūpniecības apvienības galvenais agronoms

Piecgades pirmrindnieki

Zenons Skutelis ir kolhoza «Sarkanā ausma» 1. ražošanas iecirkņa priekšnieks. Viņa vadītais kolektīvs ražošanas uzdevumus izpilda laikus un labā kvalitātē. Tas pierādās arī tagad — lopbarības sagatavošanas periodā.

Svetlana Litvjakova strādā par šuvēju Preiļu trikotāžas fabrikā. Vērtējot šī gada pirmās puses darba rezultātus, kolektīva padome atzina, ka jauniete kļuvusi par vienu no labākajām strādniecēm.

J. SILICKA foto

Pārskats

par lopbarības sagatavošanas gaitu rajona saimniecībās līdz 13. jūlijam (pēc rajona agrorūpniecības apvienības dispečerdienesta ziņām)

Saimniecība	Sagatavots (procentos)	
	siens	skab-siens
«Sīlukalns»	91	22 104
«Rīts»	90	49 115
«Sark. ausma»	90	34 131
«Dubna»	78	42 105
Suvorova	78	26 123
K. Marksa	74	53 85
«Nākotne»	73	43 74
Kirova	72	63 74
Ļeņina	72	48 100
Dzeržinska	71	44 158
«Vārkava»	69	66 61
Aglonas p. s.	67	57 73
«Zelta vārpa»	65	36 73
Raiņa	64	65 68
M. Gorkija	61	25 100
Rudzātu p. s.	58	41 59
«Kr. Oktjabrj»	57	51 81
Oškalna	54	49 78
«Dzintars»	53	20 83
Rušonas p. s.	45	15 38
RAJONĀ	66	42 85

Pastāvot siltam un saulainam laikam, saimniecības pārorientējušās galvenokārt uz sienu gatavošanu un steidz atgūt iekavēto. Pēdējās dienās sienu krājumi visstraujāk palielinājušies kolhozā «Rīts», K. Marksa un Kirova kolhozos, kur pieaugums sasniedz 10 — 11 procentus dienā. Sekmīgi patlaban sienu gatavo arī Aglonas padomju saimniecībā, kolhozā «Zelta vārpa», Suvorova kolhozā.

Svarīgs rādītājs, kurš atspoguļo, cik lieli lopbarības krājumi sagatavoti, ir sagādātās barības daudzums, rēķinot uz vienu liellopa vienību. Patlaban rajonā vidēji mums ir 8,1 centners barības vienību. Starp saimniecībām priekšgala izvirzījies kolhozs «Sarkanā ausma», kur, rēķinot uz vienu liellopu, sagatavoti 11,8 centneri barības vienību. Kolhozā «Sīlukalns» ir 9,8 centneri, «Vārkavā» — 9,5 centneri, «Nākotnē» — arī 9,5 centneri, kolhozagrofirma «Krasnij Oktjabrj» — 9,1 centners. Atpaliek Rušonas padomju saimniecība (rēķinot uz vienu liellopu, sagatavoti 5,5 centneri barības vienību), Oškalna kolhozs (5,9 centneri), K. Marksa un Raiņa kolhozi (attiecīgi 6,7 un 6,8 centneri).

Latvijas LKJS Preiļu rajona komitejas plēnums

1988. gada 12. jūlijā notika Latvijas Ļeņina Komunistiskās Jaunatnes Savienības Preiļu rajona komitejas plēnums. Tajā izskatīja organizatorisku jautājumu.

Sakarā ar dzīves vietas maiņu plēnums atbrīvoja Aleksandru Gržeškeviču no Latvijas LKJS rajona komitejas otrā sekretāra pienākumiem. Par komjaunatnes rajona komitejas otro sekretāru plēnumā ievēlēts Igors Derjagins, kurš līdz šim strādāja par Latvijas LKJS rajona komitejas organizatoriskā darba nodaļas vadītāja vietnieku.

MŪSU KULTŪRAS VĒRTĪBAS

Vai „Māra” atdzims?

Laiks labot un atzīt savas sen un neseno pieļautās kļūdas. Fotovēsturnieks un Spīdolas stipendijas laureāts Pēteris Korsaks bija pirmais, kurš aicināja reabilitēt ne tikai cilvēkus, bet arī pieminekļus. Viņš lūdza atsaukties jelgavniekus, kuriem kaut kas zināms par Kārļa Jansona veidotā Lāčplēša pieminekļa likteni, kurš aizsākās 1932. gada Līgo svētku priekšvakarā. Šī pieminekļa liktenis uzbangoja sabiedrisko domu visā Latvijā.

Nākamais priekšlikums — atjaunot «Latgales Māras» skulptūru. Māras (pēc seniem latviešu ticējumiem — bērnu labvēle un aizstāve) vārda tauta nosauca jaunas un pievilcīgas sievietes skulptūru, kuru trīsdesmitajos gados uzstādīja Rēzeknes centrā. Piemineklis tika uzcelts par tautas savāktajiem līdzekļiem. Pēc L. Tomašicka skices skulptūru veidoja tēlnieks Kārlis Jansons, un tā simbolizēja Latgales apvienošanu ar pārējo Latvijas daļu, kas, kā zināms, notika 1917. gadā.

Cetrdesmito gadu beigās šī skulptūra iekļuva to mākslas

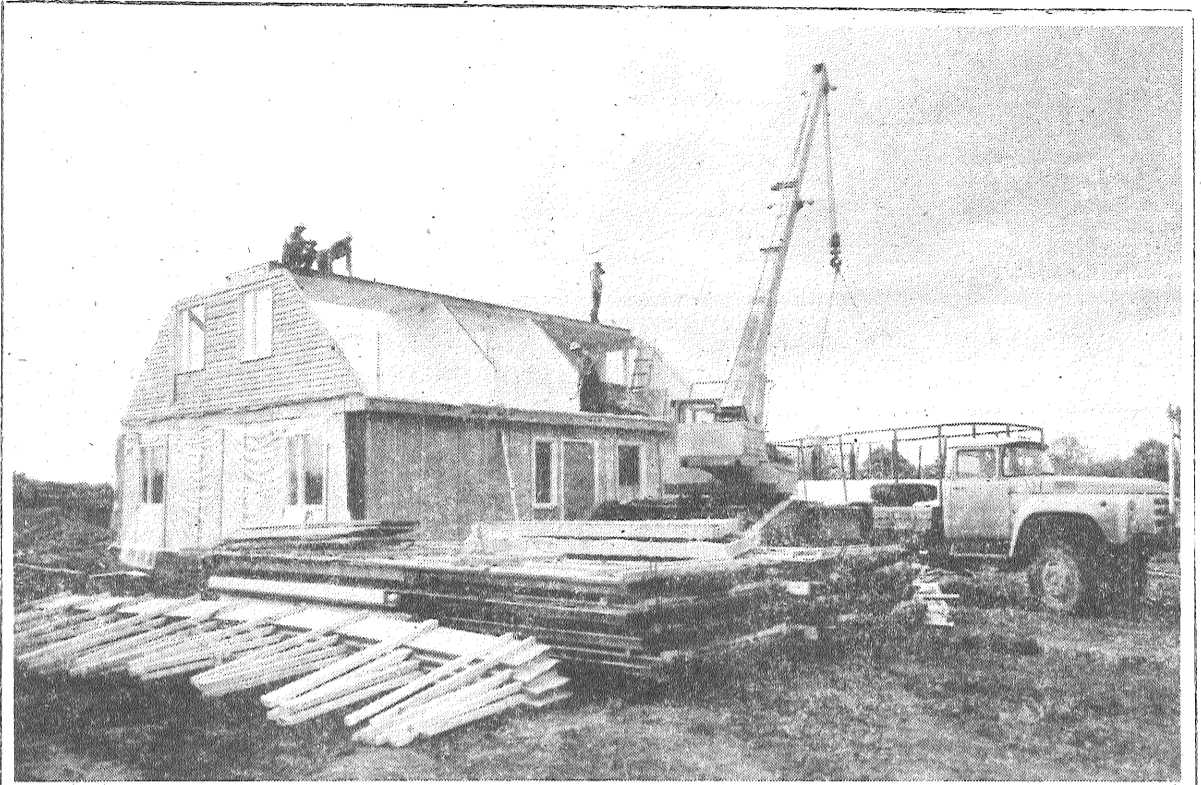
darbu skaitā, kuri tika sagrauti, noņemti, aizliegti skalo ideoloģisko kampaņu laikā.

Nemot vērā Rēzeknes iedzīvotāju prasību, pilsētas izpildkomiteja sasauca plašu apspriedi, aicinot uz to pilsētas vecos iedzīvotājus un arī speciālistus (piemēram, republikas Nopelniem bagāto mākslas darbinieku Antonu Varslavānu un muzeja direktori Helēnu Bernāni), māksliniekus, žurnālistus, literātus, partijas un padomju darbiniekus.

Ievadītas pārrunas ar pieminekļa autora dēlu Andri Jansonu, kura ģimene saglabājusi «Māras» tā saukto darba modeli. Tiek domāts arī par fonda organizēšanu pieminekļa atjaunošanai.

Lielu palīdzību var sniegt tie vecākā gadagājuma ļaudis, kuri kaut ko zina par 1950. gadā novāktās «Māras» likteni. Visi, kas kaut kā spēl palīdzēt, būs gaidīti ciemiņi Rēzeknē, Lēpina ielā 102 — novadpētniecības muzejā.

V. ROMANOVSKIS

UKRAINAS PSR. Dņepropetrovskas apgabala Verhņedņeprovskas rajona Verhovcevas ciemā burtiski piecu dienu laikā radās jauna iela. Šo ielu veido piecas saliekamās individuālās mājas, kuras pēc Gorkija kolhoza pieprasījuma samontēja eksperimentālā mājbuves kombināta brigāde no Līvāniem. Tās ir divstāvu celtnes ar plašām istabām, kuras savieno iekšējās kāpnes, īpaši izdevīgi tajās dzīvot lielām ģimenēm. Drīzumā no Latvijas pienāks vēl piecu šādu ērtu kotedžu komplektu sūtījums. Mājas tāmes vērtība — 25 tūkstoši rubļu.

ATELĀ: uz iepriekš uzņēmumiem pamatiem kotedžu var samontēt vienā dienā.

TASS fotohronika

LĪGUMI PAR SAVSTARPĒJO PALĪDZĪBU, KAS TĪKA NOSLEGTI AR LIETUVU, LATVIJU UN IGAUNIJU, AIZSKĒRSOJA CEĻU VĀCU FAŠISMAI

Mūsu valsts veidošanās vēsture joprojām ir viena no pamattēmām, kas interesē lasītājus. Pēdējā laikā cilvēki interesējas par jautājumiem, kas ir saistīti ar padomju varas atjaunošanu Baltijas republikās un to iestāšanos PSRS sastāvā. Biļetena «Argumenti un fakti» korespondents V. Solovjovs Viļņā tikās ar vēstures zinātni doktoru, profesoru R. Zjugzdu un viņu palūdza atbildēt uz lasītāju jautājumiem.

Kara priekšvakars: 1938. gada marts — 1939. gada oktobris

KORESPONDENTS. Vai jūs nevarētu sīkāk pastāstīt par to, kas ir noticis pirms Padomju Baltijas republiku izveidošanas?

R. ZJUGZDA. Sāksim ar 1938. gada martu, kad hitleriskā Vācija sagrāba Austriju un tā rezultātā krasī saasinājās starptautiskais stāvoklis. «Austrijas sagrābšana», bija pasvītrots 1938. gada 14. martā PSRS Ārlietu tautas komisariāta vēstulē VK(b)P CK. «Ir vislielākais notikums pēc pasaules kara, kas var izraisīt ļoti bīstamas sekas un arī apdraudēt mūsu sabiedrību.»

Ziņojumā preses pārstāvjiem ārlietu tautas komisārs M. Litvinovs 17. martā vērsa uzmanību, ka palielinās jauna pasaules kara draudi, un pasvītvoja, ka jau tagad tiek apdraudēta Čehoslovākija. «bet pēc tam, agresijai izplatoties, draud jaunu starptautisku konfliktu briesmas...».

Sakarā ar to Padomju valdība ierosināja nekavējoties veikt kolektīvus pasākumus, lai aizkavētu tālāku agresijas attīstīšanos un novērstu pieaugušās jaunā pasaules kara briesmas. «Rīt» pasvītvoja M. Litvinovs. «var jau būt vēlu, taču šodien tam laiks vēl nav pagājis, ja visas valstis un it īpaši lielvalstis, ieņems stingru viennozīmīgu nostāju attiecībā pret pasaules kolektīvās glābšanas problēmu.»

Taču Anglijas un Francijas valdības noraidīja padomju priekšlikumu par kolektīvās drošības sistēmas izveidošanu, tās turpināja noziedzīgās vienošanās politiku ar Vāciju. Tā rezultātā 1938. gada septembrī Lielbritānijas premjerministrs Čemberlens, Francijas premjerministrs Daladje un Vācijas un Itālijas fašistisko režīmu galvas Hitlers un Musolini Minhenē noslēdza vienošanos, kas ieguva «Minhenes vienošanās» nosaukumu. Šī vienošanās paredzēja atšķirt Sudētu apgabalu no Čehoslovākijas un to nodot Vācijai.

Pēc trim nedēļām, 21. oktobrī, Hitlers parakstīja pavēli, saskaņā ar kuru vācu karaspēkam vajadzēja sagatavoties pārējās Čehoslovākijas daļas sagrābšanai, kā arī Klaipēdas novada okupēšanai.

1939. gada martā hitlerieši sagrāba visu Čehoslovākiju, kā arī Klaipēdas no-

vadu. Vienīgā valsts, kas nosodīja šo agresijas aktu, bija Padomju Savienība. Tūlīt pēc Klaipēdas Hitlers plānoja sagrābt visu Lietuvu, kā arī citas Baltijas valstis un te izveidot placdarmu turpmākam uzbrukumam Padomju Savienībai. Ne velti vācu prese sāka publicēt arvien vairāk rakstu par to, ka Baltijas valstis — tās ir pagātnē bijušās vācu zemes un tās jāatdod Vācijai.

Nemot vērā hitleriskās agresijas briesmu pastiprināšanos pret Baltijas valstīm, 28. martā Padomju valdība griezās pie Latvijas un Igaunijas valdībām ar speciālu ziņojumu, kurā atzīmēja, ka tā nemainīgi piešķir milzīgu nozīmi šo valstu pilnīgas neatkarības saglabāšanai, kas atbilst ne tikai Baltijas tautu interesēm, bet arī Padomju Savienības vitālajām interesēm.

KORESPONDENTS. Daži Rietumu vēsturnieki pastiprināti pasvītvoja, ka 1939. gada augusta līguma noslēgšana par neuzbrukšanu starp PSRS un Vāciju ļāva Hitleram izraisīt karu pret Eiropas valstīm, nebaidoties no PSRS iejaukšanās. Kādēļ Padomju Savienība nenodibināja kontaktus ar Eiropas valstu un pirmām kārtām ar Anglijas un Francijas valdībām?

R. ZJUGZDA. Jau 1939. gada 17. aprīlī Padomju valdība ierosināja Anglijai un Francijai noslēgt trīspusēju līgumu par savstarpējo palīdzību agresijas gadījumā Eiropā pret jebkuru no šīm trijām valstīm, kā arī pieņemt saistības agresijas gadījumā pret šīm valstīm sniegt visādu, tanī skaitā arī militāru palīdzību Austrumeiropas valstīm, kas atrodas staro Baltijas un Melno jūru un kas robežojas ar PSRS.

2. jūnijā PSRS iesniedza jaunu līguma projektu, kurā tika ņemtas vērā dažas Anglijas un Francijas vēlēšanās, bet 7. jūnijā izcēlās Lielbritānijas politiskais darbinieks V. Čerčils laikrakstā «New York Herald Tribune» rakstīja: «Krievu pretenzijas, lai Somija un Baltijas valstis tiktu iekļautas triju valstu garantijā, ir ļoti pamatotas». Taču Čemberlens valdība nevēlējās runāt par triju valstu garantijas attiecināšanu uz Baltijas valstīm. Šādos apstākļos PSRS ārlietu tautas ko-

misārs V. Molotovs deva norādījumu paziņot Anglijas ārlietu ministram lordam Halifaksam, ka jautājums par trijām Baltijas valstīm tagad ir tāds jautājums, bez kura apmierinošas atrisināšanas nav iespējams līdz galam novest sarunas». Un ka «lieta nav saistīta tikai ar tehniskajiem formulējumiem, bet ar to, lai vienotos par šī jautājuma būtību.»

KORESPONDENTS. Bet 1. jūlijā Anglijas un Francijas valdības tomēr piekrita, lai triju valstu garantijas tiktu attiecinātas uz Latviju, Igauniju un Somiju, kādēļ tad netika noslēgta vienošanās?

R. ZJUGZDA. Piekrītot uzņemties garantijas Baltijas valstu drošības nodrošināšanai tiešas agresijas gadījumā, angļu valdība atteicās tās paplašināt gadījumā, kad šīs valstis var tikt okupētas fašistisko puču rezultātā tajās, bet tieši šāda varbūtība bija visvairāk iespējama. Taču pat Lielbritānijas ārlietu ministrijas Eiropas nodaļas vadītājs V. Strengs, kas bija nosūtīts uz Maskavu vest sarunas ar Padomju valdību, vēstulē Londonai 20. jūlijā bija spiests konstatēt, ka tur, kur Padomju valsts intereses tiek apdraudētas un kur tā saskata īoasas briesmas sev un tieši Baltijā, tā grib būt pārliecināta, ka mūsu palīdzība tiks sniegta ne tikai klasiska tipa agresijas gadījumā, kas tiek izdarīta ar jaunas tehnikas metodēm, ko mums jau ir demonstrējušas «ass» valstis.

Taču Čemberlens valdība joprojām turpināja turēties pie saviem uzskatiem, atteicoties no garantijām netiešas agresijas gadījumā. Tādēļ 1939. gada 2. augustā publicētajā TASS ziņojumā bija izdarīts pamatots secinājums par to, ka angļu formula atstāj spraugu agresoram, kas grib laupīt Baltijas valstu neatkarību.

Cenšoties kaut mazliet pavirzīt lietu uz priekšu, Padomju Savienība triju valstu militāro misiju sarunās Maskavā ierosināja Anglijai un Francijai panākt no Baltijas valstīm niekrišanu angļu un franču jūras kara flotes pagaidu izvietojumam vairākās šo valstu ostās. «lai aizsargātu šo valstu neitralitāti un neatkarību no Vācijas uzbrukuma». Taču arī šis priekšlikums neguva atbalstu.

Jau militāro misiju sarunu laikā Vācijas sūtītis Maskavā F. Sūlenburgs pēc savas valdības norādījuma mēģināja nodibināt kontaktus ar Padomju valdību, lai noslēgtu neuzbrukšanas līgumu. Taču Padomju Savienība vēl cerēja vienoties par vienotās frontes izveidošanu ar Angliju un Franciju un nesteidzās pieņemt Vācijas priekšlikumu, savā atbildē Padomju valdība izteica apmierinājumu sakarā ar Vācijas gatavību uzlabot politiskās attiecības ar PSRS. Par nīmo soli varēja kļūt vienošanās noslēgšana par tirdzniecību un kredītiem un tikai tālākā nerspektīvā varēja domāt par neuzbrukšanas līguma noslēgšanu.

KORESPONDENTS. Anglijas — Francijas un PSRS sarunas sākās 1939. gada martā un turpinājās piecus mēnešus. Par to, ka Anglijai un Francijai nav bijis nopietna nodoma noslēgt ar PSRS vieno-

šanos par militāro sadarbību, liecina arī tas, ka misiju priekšgalā bija nenozīmīgas personas — admirālis Draks un ģenerālis Dumenks. Turklāt admirālim Drakam nebija nekādu pilnvaru sarunu vešanai...

R. ZJUGZDA. Tikai pārliecinājusies par to, ka nav nekādas iespējas nodrošināt savas valsts drošību un saglabāt mieru, sadarbojoties ar Rietumu valstīm, PSRS valdība nolēma uzsākt sarunas ar Vāciju.

1939. gada 19. augustā Berlīnē tika noslēgta PSRS un Vācijas tirdzniecības un kredītu vienošanās. Tūlīt pēc tam, 20. augustā, Hitlers griezās pie J. Staļina ar vēstuli, kurā lūdza Maskavā pieņemt Ribentropu neuzbrukšanas līguma noslēgšanai.

Par to, ka PSRS nav nekādu ilūziju sakarā ar isto fašistiskās Vācijas būtību, saglabājusies Vācijas Ārlietu ministrijas juridiskā departamenta vadītāja F. Gausa liecība, kas piedalījies sarunās. F. Gaus rakstīja, ka Molotova un Ribentropa sarunu laikā ienācis Staļins, un, atbildot uz pēdēja jautājumu, teicis — «Nevar būt nekādas neitralitātes no mūsu puses, kamēr jūs paši nepārstāsi perināt agresivus plānus attiecībā pret PSRS». Pēc tam precizēja: «Mēs neaizmirstam to, ka jūsu galamērķis ir uzbrukums mūsu zemei.»

Lūk, kādos apstākļos 1939. gada 23. augustā tika noslēgts PSRS un Vācijas neuzbrukšanas līgums.

Kā rakstīja savās atmiņās Padomju Savienības maršals G. Zukovs, «VK(b)P CK un Padomju valdība ņēma vērā to, ka noslēgtais pakts neglāba PSRS no fašistiskās agresijas draudiem, taču deva iespēju iegūt laiku mūsu aizsardzības nostiprināšanās interesēs, traucēja vienotas pretpadomju frontes izveidošanu.»

Jau nedēļu pēc līguma noslēgšanas, 1. septembrī, Vācija uzbruka Polijai, bet 25. septembrī Hitlers parakstīja slepeno direktīvu Nr. 4 par tālāku karadarbību, kurā, starp citu, bija paredzēta Lietuvas sagrābšana.

Šādos apstākļos 27. — 28. septembrī Maskavā notika padomju — vācu sarunas. Pēc Padomju valdības pieprasījuma Vācija bija spiesta piekrist izvest savu karaspēku no jau ieņemtajiem Rietumukrainas un Rietumbaltkrievijas rajoniem. Izdevās arī panākt, lai Vācija atteiktos no agresīvajiem plāniem attiecībā pret Lietuvu.

Protams, visas šīs vienošanās nenovērša agresijas draudus no Vācijas puses pret PSRS. Bija arī skaidrs, ka Baltijas valstis nespēja pretoties hitleriskajai Vācijai gadījumā, ja tā iebruks to teritorijā. Tādēļ Padomju valdība ierosināja Igaunijas, Latvijas un Lietuvas valdībām noslēgt līgumu par savstarpējo palīdzību. Pēc sarunām 28. septembrī tika noslēgts līgums par savstarpējo palīdzību ar Igauniju, 5. oktobrī ar Latviju un 10. oktobrī ar Lietuvu, kurai vienlaikus tika nodota Sarkanās Armijas atbrīvotā Viļņa un Viļņas novads.

Atriezties pie publicēta

„Lūdzu vārdu“

Ar šādu virsrakstu mūsu laikrakstā šī gada 11. jūnijā bija publicēts materiāls par atklāto partijas sapulci Līvānu eksperimentālajā biokīmiskajā rūpnīcā. Šajā sapulcē izskatīja divi jautājumi, kas bija adresēti Līvānu pilsētas izpildkomitejai: kam un par kādiem līdzekļiem pilsētas skvērā tiek celts piemineklis, kāpēc pilsētas iedzīvotājiem par to nekas nav zināms; kas traucē atvērt Līvānos kolhozafirmas «Krasnij Oktjabrj» veikalu?

Redakcija saņēmusi atbildi no Līvānu pilsētas izpildkomitejas priekšsēdētāja J. Znotiņa.

«Jāatzīmē, ka minētajā vietā nekāda skvēra vēl nav,» viņš raksta. «1984. gadā iepretim mājam Rīgas ielā 128 uzstādīts piemīnāms akmeņš par godu 40. gadskārtai kopš Līvāni atbrīvoti no vācu fašistiskajiem iebrucējiem. Tādējādi iemūžināta arī to lielā Tēvijas kara dalībnieku — 2. Baltijas frontes karaspēka vienību kareivju un virsnieku piemiņa, kuri 1944. gada 1. augustā atbrīvoja pilsētu.

Sai piemiņas dienas veltītais svētkos 1984. gadā to dalībnieki pēc pilsētas kara veterānu padomes ierosinājuma griezās Līvānu izpildkomitejā ar priekšlikumu līdz 1989. gada 1. augustam — pilsētas atbrīvošanas 45. gadadienai — ierīkot slavas skvēru. 1984. gadā izstrādāto projektu pirms dažiem gadiem koriģēja, ņemot vērā darbuzņēmējas organizācijas — Līvānu PMK — pretenzijas. Plānots veikt darbus par 46 840 rubļiem. Par projekta pilnīgošanu un uzlabošanu celtniecības aģentūra rūpējas rajona arhitekts V. Nikolajevs, un no viņa daudzstāva zinā atkarīga kvalitatīva darbu norise. Celtniecībai atvēlētie līdzekļi, kuri iedalīti pilsētas labiekārtošanai.

Bez tam jāatzīmē, ka pilsētas labiekārtošanas plānu šim gadam

detalizēti apsprieda uzņēmumu vadītāju padomes sēdē. Šīs padomes priekšsēdētājs, starp citu, ir Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas direktors A. Sedvalds. Labiekārtošanas programma izskatīta arī pilsētas Tautas deputātu padomes sesijā (padomes deputātu vidū ir arī seši minētā uzņēmuma darbinieki). Pilsētas labiekārtošanas plāns apstiprināts rajona Tautas deputātu padomes sesijā, kurā piedalījās arī divi eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas pārstāvji. Secinājums: deputāti maz informē savu darba kolektīvu par pieņemtajiem lēmumiem. Manuprāt, par pilsētas Tautas deputātu padomes sesijās un tās izpildkomitejas sēdēs izskatītajiem jautājumiem jāraksta arī laikrakstā «Lenina Karogs».

Tagad par otru jautājumu — par kolhozafirmas «Krasnij Oktjabrj» veikala atvēršanu Līvānos. Kolhozafirma pilsētas izpildkomitejā šajā jautājumā nav griezusies. Ja aģrofirmais laudim tiesām būtu tāda vēlēšanās, pilsētas izpildkomiteja par to tikai priecētos. Kas attiecas uz mums, tad mēs varam piedāvāt kolhozafirmai vai nu atļaut nodegušu veikalu vai arī ierādīt vietu jauna veikala celtniecībai. Diemžēl, kā noskaidrojies, kolhozafirmai tas pagaidām nav par spēkam. Arī mums nav iespēju atvēlēti veikalam jau aprīkotas telpas. Varbūt vienīgi patērētāju biedrībai piederošo ēku Rīgas ielā 37 a. jo šķiet, ka tirdzniecības darbinieki par to pavisam piemirsuši.

Izmantojot iespēju, gribu griezties pie pilsētas uzņēmumu un organizāciju vadītājiem ar lūgumu jautājumu par kolhozafirmas veikala atvēršanu izskatīt vadītāju sanāsmē. Šī jautājuma risināšanā var piedalīties visi, kas ir ieinteresēti šajā lietā un kuriem ir konkrēti priekšlikumi.»

AKTUĀLA INTERVIJA

Kā kļūt par milicijas virsnieku

Šādu jautājumu LATIN-FORM korespondents uzdeva Latvijas PSR Iekšlietu ministrijā sakarā ar to, ka nesens tika pieņemts lēmums uz Rīgas speciālās milicijas skolas un PSRS Iekšlietu ministrijas augstākās skolas neklāties no dalības bāzes atvērt Rīgā šīs augstskolas klāties un neklāties fakultāti.

Korespondents uzzināja, ka mācībām klāties tiks uzņemti virieši līdz 30 gadu vecumam, kuru veselības stāvoklis ļauj dienēt iekšlietu iestādēs. Turklāt iestāju dokumenti jābūt tikai vai vietējās iekšlietu daļās, Latvijas PSR iekšlietu ministrijas kadrū daļā vai Rīgas pilsētas izpildkomitejas iekšlietu pārvaldē. Šajās iestādēs, ņemot lūdzī pasī un atestātu par vidējo izglītību, jāgriežas personām, kas vēlas mācīties jaunajā fakultātē.

Paredzēti trīs iestājesāmeņi: PSRS vēsturē, sabiedrības mācībā (mutvārdos), un latviešu valodā un literatūrā vai krievu valodā un literatūrā (sacerējums). Eksāmeņi sāksies 1988. gada 10. augustā. Tos var kārtot latviešu vai krievu valodā — pēc reflektanta izvēles. Gan vienu, gan otru valodu varēs lietot konsultācijās, ieskaitīšu un eksāmeņu kārtošana. Fakultātē ieskaitīs uz konkursa pamata, balstīties uz iestājesāmeņu rezultātiem. Tomēr jāņem vērā, ka artekskāra tiks dota personām, kas jau strādā izvēlētajā specialitātē — iekšlietu iestāju ierindas un seržantu sastāvu amatos.

Dienas plūsmā mācības ilgs četras gadus. Visu šo laiku klausītāji būs pilnīgā valsts apgādībā un saņems stipendijas.

Tiem, kas pirms iestāšanās jau strādājuši iekšlietu ministrijas iestādēs, saglabās viņu iepriekšējo darba algu pilnā apmērā. Mācoties fakultātē, klausītāji līdztekus tām sabiedriskajām un juridiskajām disciplīnām, kuras apgūst visi topošie juristi, iegūs arī darbam milicijā nepieciešamās zināšanas un iemaņas operatīvās kriminālmeklēšanas, administratīvās darbības un labošanas darbu jomā. Pēc mācību pabeigšanas un sekmīgas valsts eksāmenu nokārtošanas absolventiem tiks izsniegti visām augstskolām noteiktā vienotā parauga diplomi par augstākās izglītības iegūšanu tiesību zinātnu specialitātē un jurista kvalifikācijas piešķiršanu, izsniedzot akadēmisko krūšu nozīmi un piešķirot milicijas leitnanta dienesta pakāpi. Visi absolventi tiks norīkoti darbā Latvijas PSR iekšlietu ministrijas iestāžu izmeklētāju, operatīvo pilnvaroto, iecirkņu inspektorū vai citu dienestu inspektorū amatos.

Neklāties mācību formu jo-projām varēs izmantot milicijas un iekšējās dienesta virsnieki. Pēc piecu gadu mācībām, nepātraucot darbu, viņi iegūs augstāko juridisko izglītību. Bet juridiskā profila vidējo speciālo milicijas skolu beidzēji šo izglītību iegūs pēc trīs gadus ilgām mācībām saskaņā ar speciālu programmu.

STĀSTĀM PAR NOYADNIEKIEM

Latgales zemnieku apgaismotājs, Eiropas mēroga zinātnieks

VISMĀZ jaunākās paaudzes pārstāvju lielākā daļa, izlasījuši šo virsrakstu, brīnīties un vēltīgi piepūlīs savu atmiņu. Kas gan tas par cilvēku, kurš spējis savienot tik dažādus li- meņus?

Tas ir. tepat netālos Dricēnos (Dricānos) dzimušais Gustavs Manteifels (1832 — 1916). Būdams slavēnas muižnieku dzimtas pārstāvis, ieguvis labu izglītību (beidzis Jelgavas ģimnāziju — Acamedia Petrina un Tartu universitāti), lielu savu mūža daļu veltījis Latgales zemnieku un viņu bērnu izglītošanai, garīgai apgaismošanai. Smagajā drukas aizlieguma laikā desmit gadus (1862 — 1916). G. Manteifels pasrociigi uzrakstīja kalendārus (tos iespieda Rīgā un Tērbatā) un izplatīja Latgales latviešu vidū. «Inflāz- zemes Laykagromota aba Kalanders» ievietoja stāstus un dzejoļus, latgaliešu tautas dziesmas, dažādus praktiski saimnieciskus un sadzīves padomus.

Jāatzīmē, ka savu publicista darbību G. Manteifels iesāka ar latgaliešu rakstu dialektā publicētajiem darbiem: pretalkoholisku brošūru (1860). Nolikuma par dzimtbūšanas atcelšanu iz- klāstu (1862) un pirmo mācību grāmatu aritmētikā «Rekinošo- nas gromota cik zemniku laudim vajaga» (1863) un apjomī- gu ilustru bibeles stāstu grā- matu «Nutvkszonas Biblias» (1860; 1861). Jāatzīmē, ka šī grāmata bija ļoti populāra, pir- mais izdevums tika ātri izpār- dots. Otro izdevumu pēc gada laida klajā tam laikam lielā desmittūkstošu eksemplāru tirā- žā. Šiem izdevumiem sekoja vai- rāki citi izdevumi latgaliešu dialektā — «Pilnīga gromota lvugszonu» (1868, 1870, 782 lpp.), vairākas citas garīga un praktiska satura grāmatas un brošūras.

G. Manteifela darbiem terei- zētos Latgales apstākļos bija liela nozīme. Tie veica pamat- izglītošanas, apgaismības uzde- vumu, balīdzēja ar praktiskiem padomiem dažādās saimiekoša- nas lomās, iedibināta kalendāra tradīciju. Uz G. Manteifela ka- lendāriem balstīties, vēltāk A. Jurdžs izveidoja «Mūžīgo ka- lendāru». G. Manteifela sarak- stītās grāmatas kalpoja kā li- dzeklis lasīt un rakstītprasmes apģūšanai, folkloras un sadzīves

tradīciju, tautas valodas dzīvā gara uzturēšanai.

Latgaliešu dialektā uzraksti- tie darbi bija vienkārši savā iz- teiksmē (kas bija tāda, kādu to runāja toreizējās Dricānu apka- mes laudis), bet poļu un vācu valodā uzrakstītie darbi zīmīgi ar izkoptu zinātnisku un publi- cistisku stilu. G. Manteifels ir darbinieks, kas pieder vairākām tautu kultūrām (viņa darbi, kā arī materiāli par viņu publicēti Polijā, VDR, VFR). Viņš ir uni- kāls tajā ziņā, ka savus darbus sarakstījis trijās valodās — latgaliešu dialektā, poļu un vācu valodā.

Poļu un vācu valodā sarak- stītie darbi veltīti Latgales vēs- tures, ģeogrāfijas, etnogrāfijas, folkloras, Latvijas (un Baltijas kopumā) dažādu kultūras jautā- jumu izpētei. G. Manteifels 19. gadsimta otrā pusē un 20. gad- simta sākumā bija līdzstrād- nieks 12 poļu periodiskajos iz- devumos. Tā Krakovas žurnāls «Przeglad Powszechny» laikā no 1886. līdz 1888. gadam publicēja lielu rakstu ciklu «Vēstules no Baltijas» — par Latgales, Latvijas, Baltijas vēs- turi, lauku un pilsētu sociālo dzīvi, kultūras notikumiem, iz- stādēm, koncertiem (G. Mantei- fels pats komponēja un bija labs pianists), te iznākušajām grāmatām. G. Manteifela raksti iepakzīstīnāja Poliju (bet plašāk arī Eiropu) ar Latgali, Latviju.

G. Manteifela vairākas uzrak- stītās grāmatas ir Eiropas līme- na darbi, nozīmīgi avoti par Latgales un Latvijas vēsturi. Te pirmām kārtām jāmin vairāki raksti un divas apjomīgas grā- matas (vācu un poļu valodā) par Latgali, tās vēsturi, sadzī- vi, kultūras parādībām («Pal- nitch Liwland» — 1869; «In- flanty Polskie» — 1879), an- cere «Pirmatnējā civilizācija Daugavas krastos», «Ludza», «Krāslava» u. c. Jāatzīmē arī grāmatas par Kazdangas, Pilte- nes un Dricānu arhīviem, uni- kālais mākslinieciskais izdevums «Terra Mariana», latgaliešu tautas dziesmu krājums ar ko- mentāriem vācu valodā (1869), «Par Latgales literatūru XII— XX gs.» (1906) un daudzi citi darbi. Jāatzīmē, ka G. Mantei- fels ir pirmais, kas sastādījis pirmo bibliogrāfisko rādītāju par grāmatām latgaļu dialektā. Uz to vēlāk balstās V. Seile, veidojot plašu darbu «Grāma-

tas Latgales latviešiem» (R. 1936), reizi norādot arī uz da- žām nepilnībām G. Manteifela darbos. Pie mūsu reģionam no- zīmīgiem darbiem pieder arī grāmata «Tērbata un Tērbatas universitātes vēsture» (1898). Kopumā G. Manteifels uzraksti- jis vairāk nekā 300 grāmatu un rakstu. G. Manteifels ir pirmais, kas 1889. gadā lieto Latgales nosaukumu agrākās Inflantijas vietā. Plašāk to ieviesa Fr. Kempe u. c. 20. gs. sākuma publicisti.

Diemžēl G. Manteifela manto- jums līdz šim bijis tikpat kā aizmirsts. Abās mūsu enciklopē- dijās — LME un LPE — ne- atradīsim pat šķirkli par viņu. Tagad tiek veikti pirmie priekš- darbi G. Manteifela mantojuma apģūšanā. Rēzeknē un Dricēnos nesens notika G. Manteife- lam veltītas zinātniskās konferences, viņa grāmata, rokkrakstu un ci- tu materiālu izstādes. Pagāju šā gada novembrī bija G. Mantei- fela 155. dzimšanas diena, un šī godareize tika atzīmēta ar nelielu novēlošanas Latvijas grāmatas 400. gadadienas šar- ūkolu m ietvaros.

Konferences tēma bija «Gus- tava Manteifela nozīme Latga- les vēstures un kultūras izpētei». Referātus «G. Manteifela dzīve un darbs» nolasīja LVU profes- sors H. Strods, «Apgaismības idejas G. Manteifela darbos» — docents P. Laizāns, «Daži Polij- as materiāli par Manteifelu» — šo rindu autors, «G. Mantei- fels — Latgales literatūras at- ūstījības veicinātājs» — P. Stučka LVU studente S. Kal- vāne. Pie G. Manteifela kapa Dricēnos notika piemiņas brīdis, dzejniece A. Rāncāne lasīja sa- vis jaunākos dzejoļus, veltītus Manteifelam un Latgales na- pātnei — atjauninātā šodienas skatījumā.

Konferences dalībnieki kā tu- vākajā nākotnē veicamus atzī- mēta sekojošus pasākumus: iz- dot G. Manteifela rakstu izlasi un rakstu krājumu par viņu, atjaunot tuvējo Taunaga mui- žas ēku, kur kādu laiku dzīvo- jis G. Manteifels un kurā līdz 1918. gadam atradās Manteife- la dzimtas arhīvs, vērst to par B. Brežģo, G. Manteifela un citu izcilu Šeļienes kultūras darbinieku muzeju. Jāaizpilda vēl viens «baltais plankums» kultūras mantojuma apģūvē.

PĒTERIS ZEILE

SADARBĪBA

Francijas un Holandes tehnoloģija

LENINGRADAS APĢABALS. Padomju saimniecībā «Agrotehnika» (agrorūpnieciskais komplekss «Tosnenskij») veic eksperimentus kartupeļu audzēšanā pēc Eiropas tehnoloģijām. Kopā ar padomju speciālistiem šeit strādā arī Francijas firmas «Kļokner-Ina» un Holandes firmas «Agriko» pārstāvji. Ārzemju speciālistiem iedalīti 150 hektāri zemes, kur veikt stādījumus. Viņi atveduši uz Padomju Savienību savas lauksaimniecības mašīnas, sēklas, mēslo- jumu. Rudenī, noteikuši kartupeļu ražu, deg-

vielas patēriņu un produkcijas pašizmaksu, zemkopji nolems, kurai no lirmām dot priekš- roku un laut iestrādāt kartupeļus nu jau 1 000 hektāru lielā platībā. Jādomā, ka ārzemju firmu pieredzi izmantos arī padomju zemkopji.

ATTELA: Holandes firmas «Agriko» laukos. Sovhoza «Agrotehnika» mehanizatori kultivē kartupeļu stādījumus pēc Holandes firmas teh- noloģijas un ar tās mašīnām.

TASS fotohronika

KINOTEĀTRI «ATPŪTA»

IETEICAM NOSKATĪTIES JAUNO KINOFILMU «KĀRDINĀJUMS»

Filmas pēdējie kadri satīec. Pārņem nevaldāma vēlēšanās iekārtas, apstādināt uz ekrāna notiekošo! Jā, tieši fināls smagi ievaino dvēseli un liek domās vēlreiz noskatīties visu filmu. Sākumā, šķiet, nenotiek nekā ārkārtējs un satraucošs. Ekrānā redzam kādu skolu, desmitās klases audzēkņus. Tiesa, gandrīz visi viņi ir ļoti nodrošināti un prestiža profesijās strādājošu vecāku bērni. Ģimeņu atvases it ļoti to saprot un attiecīgi arī izturas. Lūk, tādā klasē ienāk jauniņš. Šķaidri redzams — viņa ir «no citas komandas»...

Transports. Gājējs. Ceļš.

Joprojām nav kārtības

Grūts un nemierpilns. Tā aizvadīto pusgadu raksturojam mēs: cilvēki, kuri atbild par satiksmes drošību uz ceļiem. Šajā periodā rajona teritorijā notikuši 32 satiksmes negadījumi. 5 cilvēki gājuši bojā, 29 guvuši ievainojumus. Salīdzinot ar attiecīgo periodu pērn, stāvoklis pasliktinājies — avāriju skaits pieaudzis par 12 gadījumiem, ievainoto — par 7 cilvēkiem.

Negadījumu galvenais cēlonis — ātruma pārsniegšana, transportlīdzekļu vadītāja dzērūmā (īpaši tas sakāms par motociklistiem, kuriem nav vadītāja tiesību, toties ir liela dūša, sevišķi — pēc alkoholisko dzērienu lietošanas). Statistika rāda, ka katru ceturta avārija izdarīta dzērūmā.

Pēdējo sešu mēnešu laikā pavisam aizturēti 202 iereibuši transportlīdzekļu vadītāji. Tas ir par 7 procentiem vairāk nekā pērn pirmajā pusgadā. Vēl bēdīgāka aina atklājas, uzskaitot ātruma režīma pārkāpumus. Pavisam konstatēti 265 ātruma pārsniegšanas gadījumi. Tas ir divreiz vairāk nekā pagājušajā gadā. Aptuveni par tikpat palielinājies arī to satiksmes negadījumu skaits, kuros nodarīti nelieli materiālie zaudējumi.

Turpinot analizēt stāvokli, var secināt, ka visvairāk avāriju noticis uz raciona un saimniecību iekšējiem ceļiem. Mūs īpaši uztrauc motociklisti. Veikt profilakses darbu šīs kategorijas vadītāju vidū kļūst aizvien grūtāk, jo motocikli bieži vien nav reģistrēti vai arī daudzreiz mainītuši savu īpašnieku «nelegāli», tas ir — pirkšanas un pārdošanas akts nav noformēts atbilstoši vienotajām normām. Pašlaik atļauts kārtot eksāmenu motocikla tiesību iegūšanai, gatavojoties patstāvīgi. Tomēr eksāmenu dienās iekšējo daļu ierodas tikai dažādi nākamie motociklu vadītāji. Secinājums: daudzi uzskata, ka izdevīgāk ir braukt bez tiesībām. Taču aizmirst par

10 līdz 30 rubļu lieliem naudas sodiem. Ir arī tādi, kuri maksā šo soda naudu vairākas reizes. Starp citu, arī Jaunaglonas 58. PTV audzēkņi, kuriem nereti nepietiek stipendijas sodu nomaksāšanai.

Nākamais aspekts — individuālo transportlīdzekļu vadītāja dzērūmā. Atkal runa būs par īpašo — sērijas P...LT — «atšķirības» zīmī. Šī gada sešos mēnešos šīs sērijas numura zīmēs saņemti 34 autovadītāji. Vēl 10 cilvēki pēc tām neieradās. Acīmredzot, nepieciešams neliels komentārs.

Sērijas P...LT numura zīmes lietošanas termiņš sākas ar tās izsniegšanas brīdi, nevis kopš dienas, kad noņemta iepriekšējā (pastāvīgā) numura zīme. Tātad — nav ko cerēt, ka izdosies kaut ko izmainīt nogaidot. Pamatumura zīmī atdodam atpakaļ tikai tad, ja ir pagājis sērijas P...LT numura zīmes izmantošanas termiņš. Protams, ja tā ir izņemta.

Tagad — par tehnisko apskati, kas pašlaik notiek. Tā noslēgsies 31. jūlijā. Par valsts sektoru pretenziju praktiski nav. Turpretī individuālais sektors sagādā Valsts autoinspekcijai ne mazums rūpju, jo transportlīdzekļu īpašnieki nemaz neseidzās nodot savas automašīnas tehniskajai apskatei. Acīmredzot uzskata, ka laika vēl pietiekami. Tiem, kuru transportlīdzekļi pašlaik ir remontā, jāgriežas VAI ar tehnisko pasi, lai tur izdarītu vajadzīgās atzīmes, kas nepieciešamas, lai pareizi uzskaitītu transportu rajonā. Ierasties VAI un noformēt attiecīgo dokumentāciju lūdzam arī tos, kuri transportlīdzekļi kļuvuši lietošanai nederīgs. Tas jānoņem no uzskaites.

Nobeigumā — operatīva informācija. Jūnijā par transportlīdzekļu vadītāju iereibušā stāvokli aizturēti 43 cilvēki — gan mūsu rajona autovadītāji, gan «viesi». Lūk, viņu uzvārdi: I. Nikiforovs un A. Svirksts no Līvānu stikla fabrikas (pie tam: pirmais no viņiem nesa-

maksāja soda naudu, otrs — neatdeva vadītāja apliecību), J. Starostnieks no gāzes saimniecības, V. Valainis no Sutru astongadīgās skolas, V. Ivanovs no koksnes konstrukciju rūpnīcas, J. Graudiņš un J. Jusēns no Oškaina kolhoza, V. Kuzimovs no Rušonas padomju saimniecības, A. Pulnīš no siera rūpnīcas, G. Tumakovs, V. Vērdiņš no Rudzātu padomju saimniecības (neatdeva vadītāja apliecību), J. Bīrāks, V. Jakovickis, J. Kusiņš (nesamaksāja soda naudu), J. Labinskis (neatdeva apliecību) no kolhoza «RTS», J. Mazurs, E. Veidulis no Preiļu SPMK, V. Bogdanovs no M. Gorkija kolhoza, N. Gruzdovs no Preiļu 2. vidusskolas, N. Kondratjevs un V. Dimpers no Aglonas padomju saimniecības (nesamaksāja soda naudu), A. Zīmelis no Raina kolhoza, I. Dimpers no 58. PTV, A. Samoilovs no Preiļu sakaru mezglā, J. Začorskis un P. Frunze no kolhoza «Dubna», J. Jasinskis no Suvorova kolhoza, G. Petrovs no 1019. autotransportu uzņēmuma, A. Sudnīks un A. Livmanis (nesamaksāja soda naudu) no «Lauktehnikas» rajona apvienības, I. Urbanovičs no kolhoza «Vārķava» (nesamaksāja soda naudu), P. Muktupāvels no Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta, S. Uļjanovs no kolhoza «Zelta vārba» tiek saukti pie kriminālatbildības par atkārtotu (da lalkā) transportlīdzekļu vadītāju dzērūmā.

Tiem, kuri spītīgi negrib atdot autovadītāja tiesības, atgādinu: tiesības skaitās noņemtas ar to brīdi, kad tās tiek nodotas VAI. Ja šoferis, kuram atņemtas tiesības, turpina strādāt ar valsts transportlīdzekli, atbildību par to nes konkrētās autosaimniecības amatpersonas, jo tās vienmēr tiek informētas par savu darbinieku izdarītiem satiksmes noteikumu pārkāpumiem, šajā gadījumā — par transportlīdzekļa vadītāju dzērūmā.

Un vēl. Lūdzam steidzami ierasties Valsts autoinspekcijā tos pilsoņus, kuriem aizturēti transportlīdzekļi. Pretējā gadījumā realizēsim tos ar komisijas veicamā starpniecību, neizmaksājot to īpašniekiem nekādu kompensāciju.

J. UĻJANOVS,

rajona iekšlietu daļas VAI nodaļas priekšnieks

kombināta 4. cehs, bet Preiļu 24. ceļu remontu un būvniecības pārvalde, kurai te pieder degvielas noliktava. Patiesībā šīs noliktavas saimnieks ir ceļu būvmateriālu

Redaktors: P. PIZELIS

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1. TĀLRUŅI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 21996, atbildīgais sekretārs — 22154, agrārūnietiskā kompleksa, jaunatnes dzīves un sporta nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzziņas par sludinājumiem — 22305.

TV VIĻŅA

14. jūlijā. 18.00 — Zīnas. 18.15 — Dokumentālā filma. 18.30 — Par partijas XIX Vissavienības konferences tēmām. Vai autobusu šoferiem izdevīgā saimnieciskais aprēķins? 19.00 — Reklāma. 19.05 — Mūzikas pasauļe III starptautiskais festivāls. 20.00 — «Panorāma». Dienas zīnas (krievu val.) 20.35 — «Labu nakti, mazuli!» 21.00 — «Laiks». 21.40 — «Pārkaršotās starmetis». 21.50 — Kultūras hronika. 22.50 — Zīnas. 15. jūlijā. 8.00 — «Labriti!». 8.20 — Koncertfilma. 9.20 — Multiplikācijas filma. 9.50 — Par partijas XIX Vissavienības konferences tēmām. 10.20 — Dokumentālā filma. 10.40 — Mākslas filma «Dokumentents R» 3. sērija. 11.55 un 18.00 — Zīnas. 18.10 — Koncertfilma. 18.40 — Zinātnes pasauļe. Bezatlīkumu tehnoloģijas izveidošana. 19.15 — Eiropas mākslas izstādēs. 20.00 — «Panorāma». Dienas zīnas (krievu val.) 20.35 — «Labu nakti, mazuli!» 21.00 — «Laiks». 21.40 — «Pārkaršotās starmetis». 21.50 — Vasara un mūzika. 22.25 — Zīnas. 22.35 — Mākslas filma «Graču ģimene». 0.05 — Dokumentālā filma. 16. jūlijā. 10.15 — Pa Padomju zemi. Dokumentālo filmu programma. 10.55 — Koncertfilma. 11.30 — «Veselības». Dārzeni jūsu galda. 12.00 — Nedēļas panorāma (krievu val.). 12.30 — Izveidosim jaunu teātri... 13.30 — No kultūras vēstures. Dionīzs Poška. 14.00 — Reklāma. 14.05 — Uz skatuves — maģija. 15.00 — Agrārūnietiskais

LIVĀNU

PATĒRĒTAJU BIEDRIBAI

steidzami vajadzīgi pārtikas preču pārdevēji. Griesties Līvānos, Rīgas ielā 104. tālrunis 42354.

PREIĻU RAJONA STATISTIKAS NODAĻAI

steidzami vajadzīgi skaitļojamo mašīnu operatori. Gabaldarba samaksa.

PĀRDOD dzīvojamo māju ar saimniecības ēkām Līvānos, pilsetas centrā. Zvanīt pa tālruni Daugavpils: 33004. Pēc plkst. 19.00.

Sirsnīgi pateicos manu lielo sāpju brīdī Līvānu kūdras fabrikas administrācijai, visiem radiem, kaimiņiem, paziņām un draugiem par iejūtību un palīdzību, manu vīru Juri Malnaču pavadot uz mūžību.

Sieva

GAĻĒNU CIEMA

MIRUŠO ATCERES DIENA

31. jūlijā
Bukšina kapos plkst. 12.00,
Galēnu kapos plkst. 13.00,
Maltas—Trūpu kapos plkst. 15.00,
Lomu kapos plkst. 16.00,
Soboļevkas kapos plkst. 17.00.

UPMALAS CIEMA MIRUŠO ATCERES DIENA

31. jūlijā
Vanagu kapos plkst. 12.00,
Vārkavas kapos plkst. 14.00.

ROZUPES CIEMA MIRUŠO ATCERES DIENAS

30. jūlijā
Muktupāvelu kapos plkst. 11.00,
Rusinovas kapos plkst. 12.00,
Puduļu kapos plkst. 13.30,
Kivlenieku kapos plkst. 16.00,
Vilmeniešu kapos plkst. 17.30;
31. jūlijā
Skrūžmaņu kapos plkst. 11.00,
Mežalcāņu kapos plkst. 12.00,
Mālkāņu kapos plkst. 13.00,
Mucenieku kapos plkst. 15.00,
Gercāņu kapos plkst. 17.30.

Kam, zemīte, tu atņēmi Agri tēva padomīnu? Pietrūks mums mīļu vārdu, Tēva stipru, labu roku. (T. dz.)

Skumju brīdī esam kopā ar Skaidrīti Muiznieci, TĒVU kapu kalniņā izvadot.

Klases biedri, vecāki un audzinātāji

komplekss: darbi un cilvēki. Graudaugu novākšanas tehnikas sagatavošana. 16.00 — «Mākslinieciskā pasdarbība». Kultūras nams mūsu dienās. 16.50 — TV bērnu zīmējumu konkurss «Mana pasauļe». 17.15 — Koncerts. 17.40 — Zīnas. 18.00 — PSRS čempionāts futbolā. «Dinamo» (Maskava) — «Zalgiris» (Viņa). 19.45 — Dokumentālā filma «Pā Dņepru». 19.55 — Mākslinieki smaida. 20.00 — «Panorāma». Dienas zīnas (krievu val.). 20.35 — «Labu nakti, mazuli!» 21.00 — «Laiks». 21.40 — «Pārkaršotās starmetis». 21.50 — Mākslas filma «Melno strazdu noslēpums». 23.25 — Sociālistisko zemju sportistu sacensības tehnisko sporta veidu daudzcinā. 23.55 — Zīnas. 0.05 — Lietuvas kinostudijas mākslas filma «Lidojums pāri Atlantijas okeānam».

17. jūlijā. 9.00 — Zīnas. 9.15 — Svētdienas rīta. Mākslinieciski publicistiska programma. 11.15 — TV skolenim. Mūsu valoda. 11.45 — Dokumentālā filma «Tiesības uz diplomu». 12.15 — Mākslas filma «Cilvēks amfībijs». 13.50 — Svētdienas mūzika. 14.10 — Lietuvas TV uzvedums. G. Figeiredu. «Dons Žuāns». 1. daļa. 16.00 — Fotogrāfijs. 16.25 — Uzveduma otra daļa. 17.10 — Sodien — Metalurgu diena. 17.30 — Zīnas. 17.45 — Vernisāža. 17.55 — Koncertfilmas. 18.55 — Reklāma. 19.00 — Bulgārijas estrādes mākslinieku koncerts. 20.00 — «Panorāma». Dienas zīnas (krievu val.). 20.35 — «Labu nakti, mazuli!» 21.00 — «Laiks». 21.40 — Lietuvas TV uzveduma pirmizrāde. K. Saja. «Kentauru čina». 22.40 — Sociālistisko zemju sportistu sacensības tehnisko sporta veidu daudzcinā. 23.10 — Zīnas.

Mīļo tētīn, kādēļ tu aplūsi. Kādēļ pār tevi egļu zars skumst? Kādēļ rītos, dienās un vakaros Nebūsi kopā turpmāk ar mums? (V. Ruja)

Skumju brīdī esam kopā ar Jānu Ivanāna ģimeni, pavadot TĒTI kapu kalniņā.

Jēkabpils autobusu parka kolektīvs

Ejiet lēni, sirmie zirgi, Kapu vārtos gaita stās. Pāri sirdij aplūsušai Zeme smilšu segu klās. (S. Kaldupe)

Izsakām dziļu līdzjūtību JĀZEPA IVANĀNA piederīgajiem sakarā ar viņa nāvi.

Mājas kaimiņi

Vieglas, baltas smilšu saujas Pārī tavai sirdij krīt. Velti sirds pēc tevis taujās, Ilgos mājās sagaidīt. (A. Straube)

Izsakām dziļu līdzjūtību Pēterim Ivanānam sakarā ar TĒVA nāvi.

Agrofīrmas «Krasnij Oktjabrj» 1. iecirkņa celtnieku kolektīvs

Tavas rokas garos mūža gados Bija visur, darba rīts kur sauc, Sirds kā saule mājējusī atdot Dzīvei siltuma un saules daudz. (M. Kempe)

Izsakām līdzjūtību Leontīnai Salimona m. Civkulei, VIRU zaudējot. Preiļu apkures kantora kolektīvs

Atver acis, tēt, un savos bērnos raugies,

Cik daudz sāpju viņu krūtīs mīt. Viņu lūpas saka kļuļu paldies, Viņu sirds grib tavu sirdi sasildīt. (A. Vējāns)

Bēdu smagumu dalām kopā ar Andri Civkuli brīdī, kad jāatvadas no TĒVA.

«Lauktehnikas» rajona apvienības administrācija, partijas pirmorganizācija un aradkomiteja

Lai tēva mīla paliek dziļi sirdī Par avotu, kur mūžam spēku smelt. (Z. Viļupe)

Skumstam kopā ar Andri Civkuli, kad pār TĒVA kapu gulst pēdējie atvadu ziedi. «Lauktehnikas» rajona apvienības līniju montāžas iecirknis

Stāj mūža laiva, roka noliek āurus, Ir brauciens galā — straujš un cildināts. (A. Balodis)

Izsakām dziļu līdzjūtību ilg-gadējā darbinieka VLADISLAVA CIVKULA piederīgajiem sakarā ar viņa nāvi.

24. CRBP kolektīvs

LABOJUMS

Mūsu laikraksta 1988. gada 12. jūlija numurā publicētajā materiālā «Par ūdenssāpētājiem un Eikša ezeru» kļūdains uzrādīts, ka Eikša

ezeru saimnieks ir arī Preiļu 24. ceļu remontu un būvniecības pārvalde, kurai te pieder degvielas noliktava. Patiesībā šīs noliktavas saimnieks ir ceļu būvmateriālu

«LEŅINA KAROGS»

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodā.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и Районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. Горького, 105.

Laikraksts iespiests Latvijas PSF Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Valkas ielā 1. 1 nos. iesniedloksne. Ofsetiespiedums. Metiens 13 777 eks. (latv. val. 9 796 eks., krievu val. 3 981 eks.).

Indekss 68169. Pas. 1132.